

[Poul Westergaard.]

stre frit at pålægge de respektive tjenestemænd at udføre sådanne tidsstudier til partipolitiske formål.

Poul Westergaard (DR):

Fra et af de store spørgsmål til et af de mindre. Anledningen til mit spørgsmål er, at forsvarsministeren, efter at have besvaret 4 spørgsmål fra hr. Erlendsson her i tingets spørgetid i sidste uge, over for pressen afslørede, at han havde iværksat nogle særlige studier i sit ministerium og hos forsvarrets myndigheder. Det var studier over, hvor lang tid embedsmændene havde brugt på besvarelsen, hvor meget papirusseri hr. Erlendssons spørgsmål havde givet anledning til. Sådan blev det jo udlagt.

Jeg kan ikke skjule, at denne fremgangsmåde hos regeringens forsvarsminister undrede mig en lille smule. Jeg har ikke set sådan noget tidligere ved spørgsmål til andre ministre og heller ikke ved tidligere spørgsmål til forsvarsministeren fra andre medlemmer af det høje ting. Dansk forvaltningspraksis hviler på en række helt elementære lighedsgrundsætninger, som også må gælde for forsvarsministerens område og også for medlemmer af dette ting. Det er vel også et spørgsmål, om en minister kan pålægge sine embedsmænd et sådant arbejde med at lave tidsstudier, hvis det er til ministerens private partipolitiske formål. Men det er først og fremmest af hensyn til den funktion, som dette ting har over for regeringen og af hensyn til de vilkår, hvorunder vi, tingets medlemmer, skal udføre vort arbejde, jeg synes, det må være ønskeligt med en afklaring.

Statsministeren (Poul Hartling):

Som det allerede fremgik af den skriftlige begrundelse, tager spørgsmålet sit udgangspunkt i, at forsvarsministeren i forbindelse med et svar på et spørgsmål — jeg tror, det var spørgsmål nr. 72 — oplyste, at besvarelsen havde krævet 83 arbejdstimer af embedsmændene. Denne oplysning blev ikke givet til pressen, men blev givet her i folketinget direkte i svaret på spørgsmålet. En sådan oplysning er ikke et tidsstudium. Der foretages altså ikke, hverken generelt eller i særlige tilfælde, tidsstudier. Det er derimod

en oplysning, som folketinget kan være tjent med.

Det er en selvfølgelig ting, at ethvert medlem af folketinget har ret til gennem spørgsmål at søge oplysning om offentlige anliggender. Det sker i spørgetiden, og det sker i udvalgene. Dette er folkestyrets ret. Det er lige så selvfølgelig, at spørgsmålene skal besvares korrekt og så vidt muligt udtømmende. Dette er ministrenes pligt. Det må imidlertid være en fælles interesse for os her i folketinget at overveje, at det apparat, der skal sættes i gang for at besvare et spørgsmål, ikke er gratis. Det koster næsten intet at stille et spørgsmål. Det kan koste mange arbejdstimer at besvare det, og det er i en tid, hvor vi er enige om at spare, ikke overflødigt også at skænke det en tanke, hvad tingene koster.

Poul Westergaard (DR):

Det, der undrede mig, var jo, at det var på et spørgsmål fra hr. Erlendsson, man pludselig ville iværksætte den slags undersøgelser og meddele, forstår jeg, også dette ting og offentligheden disse oplysninger.

Jeg fik ikke svar på, om det er noget, man vil gøre fra regeringens side i almindelighed. Da det er et enestående tilfælde, synes jeg altså, at det ligesom gav en ubehagelig fornemmelse af, at når det er et medlem fra et ganske bestemt hjørne i salen, så kan man altså anlægge én fremgangsmåde, som man ikke kunne drømme om at anlægge i andre tilfælde.

Må jeg så i øvrigt sige, når vi kommer ind på dette, at jeg tror, at en af årsagerne til, at forsvarsministeren har gjort sådan, har været, at ministeren jo har særlig sans for det pressemæssige og derfor har syntes, at der var en god historie i at fortælle, at nu havde et fremskridtspartimedlem brugt 83 administrationstimer. For mig at se var det helt elementære spørgsmål, det drejede sig om, som ministeren selv eller hans nærmeste embedsmænd skulle kunne have besvaret i en hånd vending, og jeg tror, at offentligheden må have undret sig over, at sådan nogle få spørgsmål skulle give anledning til, at 15 af forsvarrets chefer og et hav af sagsbehandlere i forsvarrets administration skulle involveres i en sådan simpel besvarelse. Jeg synes det tyder på, at det ikke er hr. Erlendsson